

॥ २८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ उपस्पृश्य आचम्य ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अपावृत्य मुखं संप्रसार्य ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

शल्य उवाच एतच्छ्रुत्वा तु तक्षा समहेद्रवचनात्तदा ॥ शिरांस्यथ त्रिशिरसः कुठारेणाच्छिन्नतदा ॥ ३८ ॥ निरुत्तेषु ततस्तेषु निष्क्रामन्नङ्गजास्त्वथ ॥ कपिंजला
स्तितिराश्वकलविकाश्च सर्वशः ॥ ३९ ॥ येन वेदानधीतेऽस्मपिबते सोममेव च ॥ तस्माद्वक्राद्विनिश्चैरुः क्षिप्रं तस्य कपिंजलाः ॥ ४० ॥ येन सर्वादिशो राजन् पिब
न्निव निरीक्षते ॥ तस्माद्वक्राद्विनिश्चैरुस्तितिरास्तस्य पाण्डव ॥ ४१ ॥ यत्सुरापंतु तस्यासीद्वक्रं त्रिशिरसस्तदा ॥ कलविकाः समुत्पेतुः श्वेनाश्वभरतर्षभ ॥ ४२ ॥
ततस्तेषु निरुत्तेषु विज्वरो मघवानथ ॥ जगाम त्रिदिवं हृष्टक्ष्णाऽपि स्वगृहान्ययौ ॥ ४३ ॥ मेने कृतार्थमात्मानं हत्वा शत्रुं सुरारिहा ॥ त्वष्टा प्रजापतिः श्रुत्वा शक्रेणा
थ हतं सुतं ॥ ४४ ॥ क्रोधसंरक्तनयन इदं वचनमब्रवीत् ॥ त्वष्टो वाच तप्यमानं तपो नित्यं क्षांतं दांतं जितेन्द्रियं ॥ विनाऽपराधेन यतः पुत्रं हिंसितवान्मम ॥ ४५ ॥ त
स्मान्छक्र विनाशाय वृत्रमुत्पादयाम्यहं ॥ लोकाः पश्यंतु मे वीर्यं तपसश्च बलं महत् ॥ ४६ ॥ स च पश्यतु देवेन्द्रो दुरात्मा पापचेतनः ॥ उपस्पृश्य ततः क्रुद्धस्तपस्वी सुम
हायशाः ॥ ४७ ॥ अग्नौ द्रुत्वा समुत्पाद्य घोरं वृत्रमुवाच ह ॥ इंद्रशत्रो विवर्धस्व प्रभावात्तपसो मम ॥ ४८ ॥ सोऽवर्द्धत दिवं स्तब्ध्वासूर्यवैश्वानरोपमः ॥ किं करोमी
ति चोवाच कालसूर्य इवोदितः ॥ ४९ ॥ शक्रं जहीति चाप्युक्तो जगाम त्रिदिवं ततः ॥ ततो युद्धं समभवत् वृत्रवासवयोर्महत् ॥ ५० ॥ संक्रुद्धयोर्महाघोरं प्रसक्तं कुरुस
त्तम ॥ ततो जग्राह देवेन्द्रं वृत्रो वीरः शतक्रतुं ॥ ५१ ॥ अपावृत्या क्षिपद्वक्त्रे शक्रं कोपसमन्वितः ॥ ग्रस्ते वृत्रेण शक्रे तु संभ्रांताः सिद्धिदिवेश्वराः ॥ ५२ ॥ अस्तृजं स्ते महास
त्वाजं भिकां वृत्रनाशिनीं ॥ विजृंभमाणस्य ततो वृत्रस्यास्यादपावृतात् ॥ ५३ ॥ स्वान्यंगान्यभिसंक्षिप्य निष्क्रांतो बलनाशनः ॥ ततः प्रभृति लोकस्य जृंभिका प्रा
णसंश्रिता ॥ ५४ ॥ जहृषुश्च सुराः सर्वे शक्रं दृष्ट्वा विनिःसृतं ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं वृत्रवासवयोः पुनः ॥ ५५ ॥ संरब्धयोस्तदा घोरं सुचिरं भरतर्षभ ॥ यदा व्यवर्धत
रणे वृत्रो बलसमन्वितः ॥ ५६ ॥ त्वष्टुस्तेजो बलाविद्धस्तदा शक्रो न्यवर्तत ॥ निवृत्ते च तदा देवा विषादमगमन्परं ॥ ५७ ॥ समेत्य सह शक्रेण त्वष्टुस्तेजो विमोहिताः ॥
अमंत्रयंत ते सर्वे मुनिभिः सह भारत ॥ ५८ ॥ किं कार्यमिति वै राजन् विचिंत्य भयमोहिताः ॥ जग्मुः सर्वे महात्मानं मनोभिर्विष्णुमव्ययं ॥ उपविष्टा मंदराग्रे सर्वे
वृत्रवधेप्सवः ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्रविजयेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ इंद्र उवाच सर्वव्याप्तमिदं देवा वृत्रेण जगदव्य
यं ॥ न त्वस्य सदृशं किंचित्प्रतिघाताय यद्भवेत् ॥ १ ॥

इति उद्योगप० नैलकंठीये भारतभा० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ १ ॥

उद्यो.पर्व

५

॥ ७॥